

IZVOD IZ ZAPISNIKA

sa sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane 08. studenog 2010. godine u Ministarstvu uprave.

Uz t. 1.

– čl. 14. st. 2. Kolektivnog ugovora - pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene u prethodna tri mjeseca za službenike i namještenike zaposlene u sudu

Prema čl. 14. Kolektivnog ugovora, službeniku i namješteniku se za vrijeme korištenja godišnjeg odmora isplaćuje naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu. U st. 2. toga članka propisana je iznimka od toga te se državnim službeniku i namješteniku čija je narav službe (posla) takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom ili blagdanom odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna 3 mjeseca.

U konkretnom slučaju, službenici i namještenici koji rade u Sudu u redovnom radnom vremenu, od ponedjeljka do petka, od 8 do 16 sati, i koji su povremeno u pripravnosti (dežurstvu) kod kuće, a po potrebi dolaze raditi u sud (zapisničari i vozači) i kojima se vezano za ovako organizirano dežurstvo isplaćuje naknada za dežurstvo, naknada za pasivno dežurstvo i naknada za prekovremeni rad, nemaju pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene u prethodna tri mjeseca prema čl. 14. st. 2. Kolektivnog ugovora.

Međutim, s obzirom na čl. 3. Kolektivnog ugovora (primjena povoljnijeg propisa), Zajednička komisija upućuje na moguću primjenu čl. 60. st.1. Zakona o radu.

Uz t. 2.

– čl. 59. Kolektivnog ugovora

A: - prijevoz na području iste jedinice lokalne samouprave (općine ili grada) - mjesni ili međumjesni prijevoz

Mjesni javni prijevoz je javni prijevoz organiziran u mjestu rada službenika i namještenika (autobusne ili tramvajske linije na lokalnoj razini).

Međumjesni javni prijevoz je javni prijevoz organiziran od mjesta stanovanja, koje je različito od mjesta rada, do mjesta rada službenika i namještenika. Prema tome, kod međumjesnog javnog prijevoza radi se o javnom prijevozu između dva različita mjesta - mjesta stanovanja i mjesta rada službenika i namještenika, neovisno o tome da li ta dva mjesta ulaze u sastav iste ili druge jedinice lokalne samouprave (općine ili grada).

Službenik koji koristi međumjesni javni prijevoz ima pravo i na mjesni javni prijevoz u mjestu rada. Međutim, ako je odlazak na posao i odlazak s posla pokriven linijom međumjesnog javnog prijevoza (na relaciji mjesto stanovanja – mjesto rada), kojom se pokriva i mjesni prijevoz u mjestu rada, radi se o slučaju iz članka 59. stavka 9. Kolektivnog ugovora (kad je mjesni javni prijevoz organiziran na način da se mjesečnom ili godišnjom kartom pokrivaju mjesni i

međumjesni javni prijevoz), pa službenik koji koristi takvu vrstu prijevoza ne ostvaruje pravo na mjesni javni prijevoz.

Stoga, u slučaju kad sukladno Zakonu o područjima županija, gradova i općina u Republici („Narodne novine“, broj 86/06. i 16/07.) u sastav iste jedinice lokalne samouprave – općine ili grada ulazi više taksativno navedenih naselja, službenici i namještenici kojima je mjesto stanovanja u tim naseljima, a mjesto rada u gradu (naselju s istim nazivom kao jedinica lokalne samouprave), imaju pravo na naknadu troškova međumjesnog prijevoza sukladno odredbama članka 59. st. 3., 8. 9. i 11. Kolektivnog ugovora.

B: – pojam najbliže stanice međumjesnog prijevoza

Pod pojmom najbliže stanice međumjesnog prijevoza iz čl. 59. st. 10. Kolektivnog ugovora podrazumijeva se stanica međumjesnog prijevoza u mjestu stanovanja službenika odnosno namještenika udaljena više od 1000 metara od adrese stanovanja službenika i namještenika, koju koristi službenik i namještenik za dolazak i odlazak s posla i koja mu omogućuje redoviti odlazak i dolazak na posao. Pri tome nije od utjecaja da li je stanica međumjesnog prijevoza pravilno izgrađena i označena sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu, već činjenica da javni prijevoznik redovno, prema voznom redu staje na toj stanici.

C: - pravo službenika i namještenika na cijenu mjesečne karte javnog prijevoza

Naknada troškova mjesnog prijevoza službenicima i namještenicima, sukladno čl. 59. st. 4. i 5. Kolektivnog ugovora, isplaćuje se na način da se isti, na početku godine za tekuću godinu, trebaju izjasniti o načinu naknade tih troškova - ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, da li žele da im se osigura godišnja karta za mjesni prijevoz ili da im se svaki mjesec isplaćuje cijena mjesečne karte javnog prijevoza odnosno, a ako nema mogućnosti kupnje godišnje karte, da li žele da im se osigura mjesečna karta ili da im se svaki mjesec isplaćuje cijena mjesečne karte.

Stoga poslodavac ne može jednostrano odlučiti o načinu naknade troškova mjesnog prijevoza pozivajući se na racionalnost troškova iz čl. 59. st. 15. Kolektivnog ugovora te službenicima i namještenicima osigurati godišnju kartu, jer je jeftinija od cijene mjesečne karte, nego službenici i namještenici imaju pravo izabrati način naknade troškova mjesnog prijevoza.

Službenici i namještenici imaju pravo izbora načina naknade troškova prijevoza (da li mjesečna odnosno godišnja karta ili isplata cijene mjesečne karte) i u slučaju iz čl. 59. st. 9. Kolektivnog ugovora, kada se mjesečnom ili godišnjom kartom pokrivaju mjesni i međumjesni prijevoz (tzv. Prijevozne zone).

Uz. t. 3.

- čl. 62. Kolektivnog ugovora – što se smatra radom u državnim tijelima

Rad u Centru za socijalni rad ne smatra se radom u državnim tijelima u smislu čl. 62. Kolektivnog ugovora.

PREDSJEDNICA ZAJEDNIČKE KOMISIJE

Sanda Pipunic